

VI-200
Προλέταριοι όλων των χωριών ενωθήτε!

ΚΑΠΝΟΦΥΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑ».
Εκδίδεται δύο φορές τὸν
μῆνα ὑπὸ τοῦ «Κομπσελσοῦδς»
Διεύθυνσις Γραφείου περιοδικού:
ὁδὸς Ρασπιλέβσκαγια ἀρ. 43.

Приложение к журналу
Сельско-Хозяйственная Кооперация
Издаётся 2 раза в месяц
КУБСЕЛСОЮЗОМ.
Адрес редакции журнала — Рашпи-
левская, 43.

№ 3

Ι ΜΑΪΟΥ

1924

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Κ. Στάριτσεβ. Αἱ συνεταιρικαὶ διαθῆκαὶ τοῦ Λένιν. —
Α. Σαπήρ. Τὸ ζωοτροφικὸ ἐργατικὸ νοικοκυριὸ τοῦ καπνο-
φυτευτοῦ. — Τὸ συνέδριον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας.

ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Ὁ Λένιν ἀπέ-
θανε! Πόσο βαρεῖά
πρέπει νὰ ὑπενθυ-
μίσωμεν τὴν εἰδη-
σιν αὐτὴν εἰς τὰς
καρδίας ὅλων τῶν
πειρασμένων καὶ τῶν
σκλάβων! Πόσον ἐ-
χόρευεν ἡ ἐργαζο-
μένη ἀνθρωπότης,
ἡ ὁποία ἔχασε τὸν
Διδάσκαλόν της καὶ
τὸν Ἀρχηγόν της!
Πανταχοῦ, ὅπου δι-
εξάγεται ἡ πάλη διὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν
ἀπὸ τῶν ζυγῶν τοῦ
καπιτάλ, αὐτὴ ἡ
ἀπώλεια θὰ φέρῃ
ἐλλειψιν εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν μαχομέ-

ΒΛ. Η. ΛΕΝΙΝ.

Ἐγενήθη τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1870.
Ἀπέθανε τῇ 21ῃ Ἰανουαρίου 1924.

νων! Ἡ κοοπερά-
τσια ἐπίσης ἔπαθεν
ἀνεπανόρθωτον ἀ-
πώλειαν. Δὲν θὰ
εἴπῃ πλέον νέον λό-
γον περὶ κοοπερά-
τσιας! Πρέπει νὰ ἀ-
πατεινώμεθα εἰς ἐ-
κεῖνο, τὸ ὁποῖον
εἶπεν αὐτὸς πρὸ
τοῦ θανάτου Του!
Ἀλλὰ μετὰ λύπης
μας πρέπει νὰ ὁμο-
λογήσωμεν, ὅτι ἡ
γίγαντιαία ἐργασία
αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπέ-
τροπε νὰ ἀφιερῶνῃ
πολὸν καιρὸν εἰς
τὴν κοοπεράτσιαν.

Ἡ συνεταιρικὴ
κίνησις, ἡ ὁποία

παρασφoύζει δεκάδας εκατομμυρίων εργαζομένων, αποτελεί τό προκαταρκτικόν σχολείον, όπου οί εργαται καί οί χωρικοί μαρθάνουν τό πώς νά κάμουν τό κοινωνικό νοικοκυριό.

Εἰς τό καπιταλιστικόν καθεστώς, ἐπὶ τὴν κεριαρχίαν τῆς μονορροναξίας, ἡ κοοπεράτσια, φυσικά, δέν ἔμπορεῖ νά ἀναπτυχθῇ εὐρύτατα, διότι εἶναι ἀφειμένη εἰς τὰ περιορισμένα τῆς μέσα, τὰ ὁποῖα δέν ἔπαρκοῦν, διὰ νά δώσῃ κάπως αἰσθητὸν κτίπημα εἰς τό ἰδιωτικόν κεφάλαιον. Οἱ κοοπεράτορες, οἱ ὁποῖοι συναιτερικῶς πωλοῦν καὶ παράγουν, συχνά χάσκουν τὴν ιδέαν τοῦ ποῦ πρέπει ἡ κοοπεράτσια νά ὁδηγήσῃ τοὺς ἐραζομένους, καί, μαγευμένοι ἀπὸ τὰ ἔργα των, λησμονοῦν διὰ τὸν σοσιαλισμόν καὶ διὰ τό ἐπαναστατικόν κίνημα. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεξῆγον πάλιν μετὰ τὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ κατόπιν μετὰ τὴν μονορροναξίαν, συχνά ἐδείκνυν ἐχθρικὴν μάλιστα συμπεριφορὰν πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν.

Εἰς τὴν περίοδον τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως ἡ κοοπεράτσια ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀρχηγῶν τῆς δέν ἦτο μετὰ τοὺς ἐπαναστατημένους ἐργάτας καὶ χωρικοὺς, ἀλλ' ἐπῆγαν ἐναντίον αὐτῶν. Οἱ μαχηταὶ ἐκλονίζοντο εἰς τό νά κατασυντρίψουν τὴν ἀνυπότακτον ὁργάνωσιν καὶ μόνον αἱ φωτειναὶ ὁδηγαὶ τοῦ Λένιν ἔσωσαν τὴν κοοπεράτσιαν ἀπὸ τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως τοῦ Κράτους τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν περίοδον τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν κοοπεράτσιαν, λόγω τῶν ἐνδραυμένων αἰτιῶν, ἀνετέθη μόνον ἡ ἐργασία τῆς διαμοιράσεως σύμφωνα μετὰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κομμουνισμοῦ

τοῦ Ἐπιστημονοῦ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὁ Β. Η. Λένιν συχνά καὶ ἐπιμόνως ἐδείκνυν εἰς τοὺς ἐργατικούς ἐργάτας τὴν κοοπεράτσιαν ὡς ἀναγκαῖον ὄργανον τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδομῆς. Εἰς τό δέκατον συνέδριον τοῦ Ῥώσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ Β. Η. Λένιν μετὰ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὸ ἑξῆς: «Ἡμεῖς δέν ἐχρησιμοποίησαμεν ἀνεπαρκῶς τὴν κοοπεράτσιαν ἀπ' ἐνός μὲν, διότι ἐκάμαμεν λάθος, ἀπ' ἑτέρου δὲ διότι εἴχομεν μεγάλας στρατιωτικὰς ἀνάγκας». — «Εἰς τὴν πεμφερειακὴν νοικοκυριακὴν κίνησιν ἡ κοοπεράτσια μᾶς χρειάζεται». Καὶ παραδεχόμενος, ὅτι ἡ προῆν συμπεριφορὰ πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν ἢ το θεμελιωμένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς «προοτροσβόροστας» ὁ Λένιν προτείνει ἀπόφασιν (ῥεζολουτσιαν), ἡ ὁποῖα ἐπέδειξεν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος νά ἐτοιμάσῃ ἀπόφασιν, «ἡ ὁποῖα νά βελτιώσῃ καὶ νά ἀναπτύξῃ τὴν κτίσιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν κοοπεράτσιαν».

Εἰς τό βιβλίον του: «Διὰ τὸ πρῶτον λόγον» ὁ Β. Η. Λένιν λέγει μετὰ τῶν ἄλλων διὰ τὴν νέαν μορφὴν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται νοικοκυριακὴ κίνησις. Ὁ πληθυσμὸς πρὸς τὸν σοσιαλισμόν θά εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτειακοῦ καπιταλισμοῦ μέσα εἰς τὸ κράτος των ἐργατῶν καὶ χωρικῶν.

«Κοοπεράτσια εἶναι ἐπίσης μορφὴ πολιτειακοῦ καπιταλισμοῦ, ἀλλ' ἁπλοῦτερον ἀπλῆ καὶ ὀλιγώτερον φανερά». Ἀλλ' ὁ συνεταιρικὸς καπιταλισμὸς εἶναι ὠφέλιμος διὰ τό ἔργον τῆς δημοκρατίας τοῦ σοσιαλιστικοῦ νοικοκυριοῦ διότι ὁ τοιοῦτος καπιταλισμὸς διευκολύνει τὴν λογιμασμένην, τὴν ἐξέλεγχον τὴν ἐπὶ τὴν

σεναθροίξει δεκάδας εκατομμυρίων εργαζομένων, αποτιλεί τὸ πρωταρχικὸν σχολεῖον. ὅπου οἱ ἐργαταὶ καὶ οἱ χωρικοὶ μαρθάνων τὸ πῶς νὰ κάμουν τὸ κοινωνικὸν νοικοκυριό.

Εἰς τὸ καπηταλιστικὸν καθεστῶς, ὑπὸ τὴν κεριαρχίαν τῆς μονοξουσίας, ἡ κοσπεράτσια, φυσικὰ, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ ἐδρότητα, διότι εἶναι ἀφειμένη εἰς τὰ περιωρισμένα τῆς μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπαρκοῦν, διὰ νὰ δώσῃ κάπως αἰσθητὸν κτύπημα εἰς τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον. Οἱ κοσπεράτορες, οἱ ὁποῖοι συναιτερικῶς πωλοῦν καὶ παράγουν, συχνὰ χάνουν τὴν ἰδέαν τοῦ ποῦ πρέπει ἡ κοσπεράτσια νὰ δδηγήσῃ τοὺς ἐραζομένους, καὶ, μαγευμένοι ἀπὸ τὰ ἔργα των, λησμονοῦν διὰ τὸν σοσιαλισμὸν καὶ διὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεξήγον πάλιν μετὰ τὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ κατόπιν μετὰ τὴν μονοξουσίαν, συχνὰ ἐδείκνυν ἐχθρικὴν μάλιστα συμπεριφορὰν πρὸς τὴν κοσπεράτσιαν.

Εἰς τὴν περίοδον τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως ἡ κοσπεράτσια ἐν τῷ προσώπῳ των ἀρχηγῶν τῆς δὲν ἦτο μετὰ τοὺς ἐπαναστατημένους ἐργάτας καὶ χωρικοὺς, ἀλλ' ἐπήγαγεν ἐναντίον αὐτῶν. Οἱ μαχηταὶ ἐκλονίζοντο εἰς τὸ νὰ κατασυντρίψουν τὴν ἀνυπότακτον ὁργάνωσιν καὶ μόνον αἱ φωτειναὶ ὁδηγαὶ τοῦ Λένιν ἐσωσαν τὴν κοσπεράτσιαν ἀπὸ τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως τοῦ Κράτους τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλ' εἰς τὴν περίοδον τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν κοσπεράτσιαν, λόγῳ των ἐνδοσυνεργῶν αἰτίων, ἀνετέθη μόνον ἡ ἐργασία τῆς διαμοιράσεως σύμφωνα μετὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κομμουνισμοῦ.

τοῦ στρατιωτικοῦ μετὰ τὴν ἀνταρτίαν τῆς ἐπὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὁ Β. Η. Λένιν συχνὰ καὶ ἐπιμόνως ἐδείκνυν εἰς τοὺς ἐργαταίους ἐργάτας τὴν κοσπεράτσιαν ὡς ἀνεγκλίαν ὁργάνωσιν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδομῆς. Εἰς τὸ δέκατον συνέδριον τοῦ Ῥωσσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ Β. Η. Λένιν μετὰ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὸ ἑξῆς:

Ἡμεῖς δὲν ἐχρησιμοποίησαμεν ἀρκετὰ τὴν κοσπεράτσιαν ἀπ' ἐνός μὲν, διότι ἐκάμαμεν λάθος, ἀπ' ἐτέρου δὲ διότι εἴχομεν μεγάλα στρατιωτικὰ ἀνάγκας. — «Εἰς τὴν περιφερειακὴν νοικοκυριακὴν κίνησιν ἡ κοσπεράτσια μᾶς χρειάζεται». Καὶ παραδεχόμενος, ὅτι ἡ προῆν συμπεριφορὰ πρὸς τὴν κοσπεράτσιαν ἡτο θεμελιωμένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς «προντροβιόροστκας» ὁ Λένιν προέτεινεν ἀπόφασιν (ῥεζολουτσιαν), ἡ ὁποία ἐπέδειξεν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος νὰ ἐτοιμάσῃ ἀπόφασιν, «ἡ ὁποία νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν κτίσιν καὶ τὴν ἐργασίαν των κοσπεράτσιαν».

Εἰς τὸ βιβλίον του: «Διὰ τὸ προντροβιόροστκας» ὁ Β. Η. Λένιν λέγει μετὰ τῶν ἄλλων διὰ τὴν νέαν μορφήν των οἰκονομικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται νοικοκυριακὴ κίνησις. Ὁ πλῆθος σμὸς πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν θὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτειακοῦ καπηταλισμοῦ μέσα εἰς τὸ κράτος των ἐργατῶν καὶ χωρικῶν.

Κοσπεράτσια εἶναι ἐπίσης μορφή πολιτειακοῦ καπηταλισμοῦ, ἀλλ' ὀλιγώτερον ἀπλῆ καὶ ὀλιγώτερον καπιταλισμὸς. Ἀλλ' ὁ συνεταιρικὸς καπιταλισμὸς εἶναι ὡς ἔλλοιμος διὰ τὸ ἐργον τῆς δημιουργίας τοῦ σοσιαλιστικοῦ νοικοκυριοῦ διότι ὁ τοιοῦτος καπηταλισμὸς δυνάμει τὸν λογαριασμὸν, τὴν ἐξέλεξις, τὴν ἐπὶ κτίσιν.

καὶ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῶν μικρῶν ἐμπορευματοπωλῶν.

Ἡ κοοπεράτσια ὡς μορφή τῆς ἀγοραπωλησίας ἐπίσης εἶναι πειρὸ ὠφελίμος καὶ συμφέρουσα παρὰ τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον, διότι αὐτὴ βοηθεῖ τὴν συνένωσιν καὶ τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐκατομμυρίων κατοίκων, κατόπιν δὲ κυριολεκτικῶς καὶ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ, προῦμα, τὸ ὅποιον ἔχει μεγάλην σημασίαν ἀπὸ τῆς ἀπογρῆς τῆς περαιτέρω μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ πολιτειακοῦ καπιταλισμοῦ πρὸς τὸν σοσιαλισμόν.

Βεβαίως ὅλοι αὗτοι αἱ ὁδηγίαι ἐπρεπε νὰ προσελκύσουν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν κοοπεράτσιαν, ὡς μορφήν τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας, ἢ ὅποια ὡς ἀποτέλεσμα ἔχει τὸ ὅτι πλησιάζει τὴν κοινωνίαν πρὸς τὸν σοσιαλισμόν. Καὶ ὅσῳ περισσότερον ἀναπτύσσεται ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ, τόσῳ σιγχρότερον ὁ Λένιν προσκαλεῖ τοὺς μαθητὰς του εἰς τὴν συνεταιρικὴν ἐργασίαν, εἰς τὸ νὰ τὴν πλουτίσουν μὲ πείραν. «Τὸ συνεταιρικὸν ἐμπόριον εἶναι πρόβλημα πολὺ δύσκολον, ἀλλ' ὅχι ἀνεφάρμοστον· πρέπει μόνον καλὰ νὰ σκεφθῶμεν καὶ σπουδαίως νὰ ἐργασθῶμεν». Τοιοῦτοτρόπως ἐδίδασκεν κατ'ὸς εἰς τὴν κομματικὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Νομοῦ τῆς Μόσχας. Πρέπει νὰ μαρθάνωμεν νὰ ἐμπνεύσῃμεθα ἀπὸ τὸν ἔμπορον, ἀπὸ τὸν κοοπεράτσαν, ὅποιανδήποτε τιμὴν καὶ ἂν στοιχίζῃ αὐτὴ ἢ ἀδικασχάλια.

Ἀκόμη μίαν φοράν ἐπενθυμίζει εἰς τοὺς συντρόφους καὶ μὲ αὐτὰ τὰ λόγια διδάττει τὴν κοοπεράτσιαν ἰδίως παρὰ πολὺ μεγάλην σημασίαν. Καὶ ἐπὶ τέλους τὸ τελευταῖον τῶν ἀριθμῶν περὶ κοοπεράτσιας ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1928, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ ἐ-

ξῆς πολλὰς φορές ἐξεδόθη, εἶναι ἡ μεγαλειότερα ἐργασία τοῦ Λένιν περὶ τῆς κοοπεράτσιας καὶ ἦτο τὸ τελευταῖον τῶν προῶν. Κατόπιν αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ ἡ βαρεία ἀσθένεια τελειωτικῶς κατέστρεψε τὸν ἰσχυρὸν ὁργανισμόν του, διὰ τὴν ἀσθένειαν μετὰ ταῦτα διὰ παντός ἀπὸ τὸ πνευμῶδες προλεταριάτου.

Ἡ κοοπεράτσια λαμβάνει εἰς τὴν χώραν μίαν ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ἀφοῦ ἡ πολιτειακὴ ἀρχὴ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἀνήκουν ὅλα τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, τὸ ἔκτεμα εἶναι νὰ γίνῃ συνεταιρισμὸς ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ. Αὐτὸ δημιουργεῖ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἀπονογεῖ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἀπονογεῖ διὰ τὴν κτίσιν τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας· τόσῳ περισσότερον δὲ ἀφοῦ ἡ κοοπεράτσια εἶναι ὁ πλεον ἀπλοῦς καὶ ἐνκόλος δρόμος διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ χωρικοῦ εἰς τὸ νέον καθεστῶς.

Πρέπει νὰ μάθωμεν πρακτικῶς νὰ ἰδοῦμεν τὸν σοσιαλισμόν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ κάθε πτωχὸς γεωργὸς νὰ ἡμπορῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὰ τὸ ἴδρυμα.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ βοηθῶμεν τὴν κοοπεράτσιαν νὰ κάμνωμεν εἰς αὐτὴν διαφορὰς ἐνκόλιας, νὰ τὴν δίδωμεν πολιτειακὰ μέσα καὶ νὰ ἐπιβοηθῶμεν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνεταιρικοῦ κινήματος. Διὰ τὴν κοοπεράτσιαν ὅμως χρειάζεται καὶ ἀλλή βοήθεια. Πρέπει ὅλοι οἱ κάτοικοι νὰ καταλάβουν τὴν ὠφέλειαν, τὴν προερχομένην ἀπὸ τὴν πᾶγκοινον σερμεταξὴν εἰς τὴν κοοπεράτσιαν καὶ πνευματικῶς νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ὁλόκληρος μετατροπὴ, ὁλόκληρος ἐποχὴ πνευματικῆς ἀναπτύξεως ὅλης τῆς λαϊκῆς μάζης, χρειάζεται ὁλό-

κλήρος ιστορική εποχή, εἰς τὸ κάτω — κάτω τῆς γραφῆς μία — δύο δεκάδες ἔτων. Καὶ τὸ ζήτημα εἶναι τώρα νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ἐνώσωμεν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα μὲ τὸ νὰ ἡξεύρωμεν, πῶς νὰ ἐμπροσθενώμεθα. Ἔως τώρα οἱ Ῥώσοι ἐμποροῦντο Ἀσιατικῶς, πρέπει νὰ ἐμπροσθενώμεθα Ἑυρωπαϊκῶς.

Πρέπει νὰ κάμνωμεν εὐκολίας εἰς τὴν κοοπεράτσιαν οἰκονομικῶς, χρηματικῶς καὶ τραπεζικῶς, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δοθῇ μία ὑποστήριξις εἰς τὴν νέαν δογάνωσιν τῆς κοινωνίας. Καὶ ἂν ἡμεῖς ἐπιτόχωμεν τὴν ἐφαρμογὴν πολιτισμένου, μὲ ἄλλου λόγος γραμματισμένου Ἑυρωπαϊκῶς κοοπεράτορος, τότε τὸ καθεστὼς αὐτῶν τῶν μορφωμένων «πολιτισμένων» κοοπερατόρων μὲ κοινωνικὴν ἰδιοκτησίαν εἰς τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, μὲ νίκην τοῦ προλεταριάτου κατὰ τῆς μπουρζουαζίας, αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ εἶναι τὸ καθεστὼς τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τοιαῦτα εἶναι αἱ σκέψεις τοῦ

Λένιν πρὸς κοοπεράτσιας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐκφράσει κατὰ τὴν τελευταίαν φασὶν. Ἀπαιτεῖται μελέτη μὲ μεγάλην προσοχήν, διὰ νὰ μὴ διαφθείρωμεν καὶ καταστρέψωμεν τὰς ἀληθινὰς σκέψεις τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου. Προσελκύνων τὴν προσοχὴν τῶν δραστηρίων δημιουργῶν τῆς νέας ζωῆς εἰς τὴν κοοπεράτσιαν καὶ ἐπανάληψιν Αὐτοῦ ἐδίδασκενὰ συνενώτουν τὸν ἐπαναστατικὸν ἐνθουσιασμόν μὲ τὸν νοικοκυριακὸν λογαριασμόν τῶν καθημερινῶν ἐργασιῶν.

Ὁ Λένιν δὲν ἐπάσχει! ἀλλ' εἰμυρεν ἡ διαθήκη Του. Καὶ οἱ παρόντες τῆς κοοπεράτσιας πρέπει νὰ τὰς οἰκειοποιηθῶν καὶ νὰ ἐνθυμῶνται, ὅτι ἡ καλύτερα ἐκφράσις τῆς ἀφροσύσεως πρὸς τὸν Μέγαν Διδάσκαλον καὶ Ἀρχηγὸν θὰ εἶναι ἡ δημιουργία εἰς τὸ Ἑοτατοχωρικόν Κράτος καθεστῶτος τῶν πολιτισμένων κοοπερατόρων.

Κ. Στάροτσεβ.

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΦΥΤΕΥΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ προηγουμένου).

Χρειάζεται βοήθεια τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὅσον μέγала καὶ ἂν δὲν εἶναι αὐτὰ τὰ μέσα, οἱ καπνοφυτευταὶ μὲ περίσσειαν θὰ τὰ ἐπιστρέψουν.

Ἀμέσως πρέπει νὰ διοργανωθῇ — μέσον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας — ταχυνάτη ἐξέτασις τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πλανταταίων, διὰ νὰ συνταχθῇ ἀκριβὴς προϋπολογισμὸς διὰ καθε πηγεῖαν ἰδιαιτέρας. Ὅταν δὲ διασφηνισθῶν καὶ ληφθῶν αἱ ἀπαιτούμεναι πληρωμαί, τότε πρέπει νὰ ὑφθῶν εἰς τὸν Νομὸν μέσον τῆς ἰδίας κοοπεράτσιας τὰ μὴ ὑφθ-

νόντα ὑλικά διὰ τὰς οἰκοδομὰς.

Ἐν μέρος τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὁ πλαντάτορας μόνος του θὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὰ κάμῃ, ἀλλὰ σημαντικὴν μερίδα τῶν ἐργασιῶν ὁ πλαντάτορας δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὴν κάμῃ. Ἄν ἀρκεῖ εἰς τὸν πλαντάτορα νὰ διαθέτῃ χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νοικοκυριοῦ του, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν βοηθήσωμεν νὰ εἰσῇ τὰ ἀπαιτούμενον οἰκοδομικὸν ὑλικόν (ξύλινα, σαρίδας, καρφιά, τσιμεντὸν κ.τ.λ.), ὁργανωμένοι νὰ σκευάζωμιν εἰς αὐτὸν οἰκοδομικοὶ ἐργάται, πλήρεις ἐλλείψεως τῶν ὁποίων

παρστηρεῖται εἰς τὰς καπνοφυτευ-
τικὰς περιφερείας. Πρέπει νὰ βοη-
θήσωμεν τὴν ἐργασίαν τοῦ πλαντά-
τορα μὲ καλὴν τεχνικὴν συμβουλήν
μὲ ἄλλους λόγους· πρέπει νὰ πλη-
σιώσωμεν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ
πλαντάτορα καὶ νὰ διασχορπίσωμεν
τὴν ἀντιπαράστασιν τῆς ἀπιστίας, εἰς
τὴν ὅποیان ἐμφύζεται ὁ πλαντάτο-
ρας—παραγωγός. Ἡ ἀπιστία αὕτη
προέχεται ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν ἤξευραν
νὰ πλησιώσωμεν τὸν πλαντάτορα τὰ
ὄργανα, τὰ ὅποια διηθύνουν τὴν
καπνοφυτείαν εἰς τὸ Κομπάν.

Τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐπιδιορθώ-
σεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν τῶν
πλαντάτορων μὲ τὴν ὀλιγὴν βοή-
θειαν τοῦ Κράτους ἡμπορεῖ καὶ πρί-
πει νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἐνιαῖα ἀγροτική
κομπιτάσια.

Τὰ μέσα διὰ τὴν προετοιμασίαν
τοῦ οἰκοδομικοῦ ὀλικοῦ πρέπει νὰ
δοθῶν ἀμέσως, διὰ νὰ δοθῶν
αὐτὰ εἰς τὴν ἰσχὴν τῆς οἰκοδομικῆς
χρονικῆς περιόδου εἰς τὸν Νομόν
καὶ νὰ ἀγορασθῶν τὰ ἀπαιτούμενα
οἰκοδομικὰ ἔλικά, διὰ νὰ ἐχθῇ ὁ πλαν-
τάτορας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τσα-
κίσματος τοῦ καπνοῦ ἐν τάξει ὅλα
τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν κτέ-
ρη.

Ποτὰ ὅπως κτίρια χρειάζονται διὰ
τὸ κανονικὸ ἐργατικὸ νοικοκυρὸν τοῦ
πλαντάτορα. Διὰ τὸ κανονικὸ ἐργα-
τικὸ νοικοκυρὸν τοῦ καπνοφυτευτοῦ,
ὅπως ἐποθέτομεν, χρειάζονται:

Σπίτι, διὰ νὰ κατοικήσῃ 120 τε-
τραγωνικά ἀρσίνη.

Σαράνι, 400 τετραγων. ἀρσίνη.

Κατοικία διὰ τοὺς ἐργάτας 180
τετραγωνικά ἀρσίνη.

Στάβλος διὰ τὰ ἄλογα καὶ διὰ
τὰς ἀγελάδας 108 τετραγ. ἀρσίνη.

Αποθήκη: 72 τετραγ. ἀρσίνη.

Υπόγειον: 24 τετραγ. ἀρσίνη.

Ὅταν θὰ μελετᾶται τὸ ζήτημα

περὶ κτίσεως τῶν πλαντασιῶν, διὰ
νὰ κοστίσουν αὐταὶ περὶ ἐγθηνότε-
ρα πρέπει νὰ ληθῶν ἐπ' ὅσιν τὰ
ὑπάρχοντα εἰς τοὺς καπνοφυτευτὰς
ἀναγκαῖα οἰκοδομικὰ ἔλικά.

Λαμβάνοντες ἐπ' ὅσιν, ὅτι εἰς τὸ
Κομπάν παρτοῦ ὑπάρχει ἄμμος,
πηλὸς καὶ φούγα (λεπτὲς βέργες),
πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ
πλέον καταλλήλότερος διὰ τὸν πλαν-
τάτορα τύπος οἰκοδομικῶν εἶναι αἱ
«τουρλούτσινιες» οἰκοδομαί, αἱ ὅποια
πραγματικῶς ἔχουν διαδοθῇ εἰς πολ-
λὰ μέρη τοῦ Κομπάν, καὶ περαι-
τέρω ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ἐπ' ὅσιν
αὐτὰ τὸ εἶδος τῶν οἰκοδομῶν.

Αἱ «τουρλούτσινιες» οἰκοδομαί ἀ-
ποτελοῦνται ἀπὸ σκελετὸν, τὸ μεταξὺ
διάστημα τοῦ ὁποῖου (σκελετοῦ) γε-
μίζον με βέργες, καλάμια, ἄχυρα
κ.λ.π. Τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ἀλείφουν
μὲ τὰ χεῖρα ἀπὸ τὰ δύο μέρη με
πηλὸν (=λάσπη) τὸν ὁποῖον ἐπὶ τέ-
λους τὸν σοκατίζουν.

Ἡ στερεότης τῆς οἰκοδομικῆς (τοῦ
σπιτιοῦ) ἐξαορτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν
δοθῆν κτίσιν ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς,
ἐπιστῆς δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς
ξυλίας τῆς οἰκοδομησίμου. Τὸ θε-
μέλιον διὰ τὴν «τουρλούτσινιαν» οἰ-
κοδομήν τὸ κατασκευάζουν ἐν γένει
εἰς τὸ Κομπάν ἀπὸ ξύλα ὅχι χον-
δρότερα τῶν 5 βερσοκιῶν, τὰ ὅποια
τὰ βάζουν μέσα εἰς τὴν γῆν ὅχι πε-
ρισσότερον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος πή-
χειος. Ἡ ὀρθοστάσια (:στόιχα) τοῦ
θεμελίου πρέπει νὰ βγαίνει ἐπάνω
ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἕως
14 βερσόκια.

Αἱ ὀρθοστασίαι δένονται με σανί-
δας, αἱ ὅποια ἔχουν πάχος ἀπὸ 2
καὶ $1\frac{1}{2}$ ἕως 3 ντρούμι, συγχρόνως ὁ-
μως ἡ κάτω σανὶς τοποθετεῖται μέ-
σα εἰς τὴν γῆν εἰς 6 βερσόκια πε-
ρίπου, διὰ νὰ φυλάττῃ τὸ σπῆτι τὴν
θερμοκρασίαν. Τοὺς τοίχους τῶν

«τοιοῦτο» οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων εἶναι νὰ τοὺς σκεπάσουν μὲ πηλὸν ὅσο φουὰς τὴν πρώτην φορὰν πρέπει νὰ σκεπάσουν τὸν τοίχον μὲ παχὺ στρώμα πηλοῦ. Τὸ ἐξωτερικὸν δὲ στρώμα κατασκευάζεται ἀπὸ πεισισσότερον στιβαρότερον πηλόν, ὃ ὅποιος δὲν γάμνει χαράγματα καὶ ὃ ὅποιος ἔμπορεῖ καλὰ νὰ παλαίῃ μὲ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιφορὰς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀντικατέστησαν μὲ τὸν πηλόν ἄχρουν, κόλρον φῶκος (βρόνον) κ.τ.λ. Τὰς δοκοὺς τῆς στέγης πρέπει νὰ τὰς βάζουν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔμπορεῖν νὰ σταβώσουν, εἰς τὰς πτελὸν τῶν ἀρθροστικῶν. Ὅταν ἐτοιμάζουν τὴν δοκοὺς τῶν στεγῶν, τὰς σκεπάζουν μὲ σκέπασμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον βάζουν τὴν ταυρελίτσαν (κεραμίδα) ἢ τὸ ἄχρουν. Τὰ πατώματα τῶν «τοιοῦτων» οἰκημάτων κατασκευάζονται ἐν γένει ἀπὸ τὸν πηλόν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ὅποιαν θὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς πάτωμα, τὴν γάμνουν ἴσως, ἔχουσιν φρέσκον πηλόν, ἀνακατεμένον μὲ κόπρον καὶ τὸν καταπατοῦν, διὰ νὰ γίνῃ σκληρόν τὸ πάτωμα.

Τὰ πρὸ ἀπλὰ ταβάνια εἶναι τὰ ταβάνια ἀπὸ πλέγμα.

Ἡ μέση ἐκτίμησις τῶν «τοιοῦτων» οἰκοδομιῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ «Στρώτ-Σοφὸς», εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ κατοικία	2.000 ἑσπ.
Ἀποθήκη:	1.800 "
Κατοικία ἐργατῶν:	1.500 "
Στάβλος:	500 "
Ἀμπάρ:	700 "
Υπόγειον:	150 "
Πηγάδι:	300 "

Τὸ ὅλον 6950 "

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ παραλαβὴ σημαντικοῦ ποσοῦ ἔλκετο, τὸ ὅποιον ἐξορίζεται πλησίον τοῦ πλεονέκτου, (ἄμμος, πηλός, ἄχρουν, βέργες), δὲν θὰ προσεγγίσῃ χρηματικὰ ἔξοδα, λαμβάνοντες δὲ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν, ὅτι σημαντικὴ μερὶς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, λόγῳ τῆς ἀπλότητός τῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλεονέκτου ἢ ἀνωτέρω σημειωμένη ἐκτίμησις τῶν οἰκοδομῶν θὰ ἀλιγοστατέσῃ κατὰ 50%.

Α. Σαπῆρ.

(ἀναλ. 20033).

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑΣ.

Εἰς τὴν Μάσταν ἦτο τὸ δεύτερον συνέδριον τῶν ἀνταπροσώπων τοῦ «Σελασκοσποιοῦ», τὸ ὅποιον ἦτο ἐως τότε τὸ πανρωστικὸν κέντρον τῆς ἀγροτικῆς κοοπερατίσας, ἦτο ὁ ἀνδραγαθὸς τῶν συνέδριων.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν λογιδοσίαν τῆς διενήνευσης τὰ συνεταγικὰ ἀποτελέσματα πρὸς τὸν ἐμεγάλωσαν, ἐμεγάλωσαν ὅπως τὰ πρῶτα ἀγροτικὰ κοοπερατίμ, ταυτοτατοῦτως καὶ οἱ συνέδριμα αὐτῶν. Ἐμεγάλω-

σαν ἐν γένει ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ «Σελασκοσποιοῦ», Α. Ζ. ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ «Σελασκοσποιοῦ» κατὰ τὴν 1ην Ἰαννουαρίου τοῦ 1923 ἦτο 548600 χρυσὰ ρούβλια, κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου δὲ ἐμεγέλωσαν ἐως 22,024220 χρυσὰ ρούβλια.

Ἡ ἀύξησις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ «Σελασκοσποιοῦ», ἢ ἀύξησις τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐκπαιδαγμοῦ καὶ τῆς καλλήσεως, ἢ ἐνδυνάμωσις ὅλων τοῦ συστήματος τῶν ἀγροτικῶν συνετα-

«τονευλοτόμων» υίκαδερών καλλύ-
πουν είναι να τοῖς σκεπάσουν με
πηλόν ὅσα φουῖς· τὴν πρώτην φο-
ρὴν πρέπει νὰ σκεπάσουν τὴν τοῖχον
με πικρὸ στρώμα πηλόν. Τὸ ἐξωτερι-
κόν δὲ στρώμα κατασκευάζεται ἀπὸ
περισσότερον στρώμα πηλόν.
ὁ ὅποιος δὲν κάμνει χαράγματα καὶ
ὁ ὅποιος ἤμπουσε καλὰ νὰ παλαίη με-
τὰς ἀντισφαιριστῶν ἐπισφαῖς. Πρὸς
τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀνακατείνουν με-
τὰ πηλόν ἄχραντον, κόκκον φύκος
(βαφόν) κ.τ.λ. Τὰς δοκοὺς τῆς στί-
γης πηκτεῖ νὰ τὰς βάζουν. Λόγω
τοῦ ὅτι ἤμπουδεν νὰ στραβώσουν.
εἰς τὰς στήλας τῶν ἀντισφαιριστῶν.
Ὅπως ἐτοιμάζουν τὰς δοκοὺς τῶν
στεγῶν, τὰς σκεπάζουν με σκέπα-
σμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον βάζουν
τὴν τοσερελίτσιν (κεραυίδα) ἢ τὸ ἄ-
χραντον. Τὰ πατώματα τῶν «τονευλο-
τόμων» σπιτιῶν κατασκευάζονται
ἐν γένει ἀπὸ τὸν πηλόν, καὶ διὰ
τοῦτο τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ὅποιαν θὰ
χρησιμεύσῃ ὡς πάτωμα, τὴν κάμνουν
ἴσην, ῥιχτρον φάσκον πηλόν, ἀνα-
κατεμμένον με κόκκον καὶ τὸν κατα-
πατόν, διὰ νὰ γένη σκληρόν τὸ
πάτωμα.

Τὰ περὶ ἅπλᾶ ταβάνια εἶναι τὰ
ταβάνια ἀπὸ πλέγμα.

Ἡ μέση ἐκτίμησις τῶν «τονευ-
λοτόμων» υίκαδερῶν, σύμφωνα με
τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ «Στηδὲν Σοῦν»,
εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ κατοικίᾳ	2.000 ὀβολοί
Ἀποθήκη:	1.400 "
Κατοικία ἐργατῶν.	1.500 "
Στάβλος:	500 "
Ἀμπάρι:	700 "
Υπόγειον:	150 "
Πηγάδι:	300 "

Τὸ ὅλον 6950

Λαμβάνοντες ἐπ' ὅσον, ὅτι ἡ πα-
ραλαβὴ σημαντικοῦ ποσόν ἐλίκων,
τὸ ὅποιον ἐθαλασσινὰ τέχνηται τοῦ
πλαντάτορα, (ἄμμος, πηλός, ἄχραντον,
μέγεθος), δὲν θὰ προσενέσθῃ χρημα-
τικὰ ἔξοδα, λαμβάνοντες δὲ ἔτισης
ἐπ' ὅσον, ὅτι σημαντικὴ μετὰς τῶν
υίκαδερῶν ἐργασίαν, λόγω τῆς
ἀπλότητός τῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦ
ἰδίου πλαντάτορα ἢ ἀπαιτήσῃ ση-
μειωμένην ἐκτίμησιν τῶν υίκαδερ-
ῶν θὰ ὀλιγοστεύσῃ κατὰ 500.

Λ. Σαπφῆρ.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑΣ.

Εἰς τὴν Μόσχην ἦτο τὸ ἐνέτηρον
συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ
«Σελοκουσιού», τὸ ὅποιον ἦτο εἰς
τόσδε τὸ πτωχευτικόν κέντρον τῆς
ἀγροτικῆς κοοπεράτιᾳς, ἦτο ὁ σὺν-
δισμος τῶν συνδέσμων.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν λογαδο-
σίαν τῆς διεθνήσεως τὸ συνεταιρι-
κὸν σύμπλεγμα παρὰ πολὺ ἐμεγά-
λαισε, ἐμεγάλωσεν ὅπως τὰ ἀγρο-
τικὰ κοοπεράτια, τοιοῦτοῦτοῦτοις
καὶ οἱ σὺνδισμοὶ αὐτῶν. Ἐμεγάλω-

σεν ἐν γένει ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ
«Σελοκουσιού». Α. 2. ὁ ἰσχυρισμὸς
τοῦ «Σελοκουσιού» κατὰ τὴν 1ην
Ἰαννουαρίου τοῦ 1923 ἦτο 548600
χρυσὰ ὑαβίλια, κατὰ τὴν 1ην Ὀκτω-
βρίου δὲ ἐμεγάλωσεν εἰς 22304220
χρυσὰ ὑαβίλια.

Ἡ ἀξίησις τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ
«Σελοκουσιού», ἢ ἀξίησις τῶν ἐπι-
χειρήσεων τοῦ ἐφοδισμού καὶ τῆς
πώλησεως, ἢ ἐκδιυλίσεως ὅλων τοῦ
αἰσθημένου τοῦ ἀγροτικοῦ πτωχου-

ορισμοί όλα αυτά ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου συνδέσμου παραικονομι-
αῖς χρηματικῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν βα-
ρύνει χρηματικῆς καταστάσεως, μὴ
πολλοὺς μικροὺς ἰδιωτικὰ μέσα καὶ μὴ
ἀντὶ τούτου ἀδύνατον τῶν δανείων. Ἀ-
πὸ τοῦ «Σελσοποσιού» εἰργάζεται
ἐπὶ τοιαύτης συνδέσμου, μὴ ὅλα ταῦ-
τα ἐκπύει εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀν-
τιπροσώπου συνεταιρικῆς γραμμῆς. Ἐκα-
τομῆρια ποῦτα ἀγροτικῶν προϊόν-
των μιστεία μὲ ἀγροτικὸν τρόπον
ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμοὺς πα-
ραγορῶν καὶ ἐκπύειν εἰς τὰς ἐ-
κπαιδεύσεις καὶ ἐξωτερικὰς ἀγορὰς
συγκρίνουν εἰς τὴν ἀδύνατον τοῦ γε-
ωργικοῦ νοικοκυρίου καὶ τοιοῦτο-
τρόπως βοηθοῦσι τὴν γενικὴν ἐνδυνα-
μώσιν τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως
τοῦ ἐργατογεωργικοῦ Κράτους.

Τὸ φθινοπωρινὸν τοῦ παρελθόντος
ἔτους μὲ τὴν ὁξείαν χρηματικὴν
κρίσιν τὸν ἐδείξε τὴν σταθερότητα
καὶ ζωτικότητα τῆς ἀγροτικῆς κοο-
περάτιας, ἐπὶ πλεον ὁ ἐκεῖ, ὅπου
ἀντὶ πραγματικῶς στηρίζεται, εἰς
τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν καὶ εἰς τὴν
πραγματικὴν ἀντιπρόσωπον τῆς μάξης.
Ὡς ἀποδείχθη τῶν ἀγροτικῶν συν-
εταιρισμῶν ὅχι μόνον ὅτι ἀντίστησαν
εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς κρίσεως,
ἀλλὰ πολλὰς φορές ἐξῆλθον ἐξ αὐ-
τῆς ἀκόμη περισσώτερον ἐνδυναμι-
μὸν καὶ περισσώτερον ἀντιπρόσωπον.

Τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων
ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν
ἔργον ἄφ' οὗ ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀν-
τιπρόσωπον καὶ τὴν νοικοκυριακὴν ἐνδυνα-
μώσιν τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτιας
εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὰς ἐκπαιδεύσεις
τοῦ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων ἐ-
πισημαίνει τὴν καιρὴν ἀγροτικὴν
καὶ νοικοκυριακὴν γραμμὴν τῆς ἐν-
δεύσεως τοῦ «Σελσοποσιού» εἰς τὸ
1923.

Ἐπίσης τὸ συνέδριον ἐπέχει τὸ

σχέδιον τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Σελσο-
ποσιού» τὸ 1924. Ἀπὸ τὸ σχέδιον
διακρίνεται εἰς ὅσα μερίδια ὁργανω-
τικῶν καὶ νοικοκυριακῶν μερίδιον.
Εἰς τὴν ἀγροτικὴν τοῦ μερίδιον τὸ
σχέδιον θίγει ὡς σκοπὸν τῆς γεν-
τικῆς κοοπεράτιας, νὰ ἐπιδιορθώ-
σῃ τοὺς συνδέσμους εἰς τὸ ἔργον αὐ-
τῶν πρὸς προσέλκυσιν τῶν γεωργῶν
εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀγροτικῆς κοο-
περάτιας. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς νοι-
κοκυριακὰς ἐργασίας, τὸ μέγεθος αὐ-
τῶν τῷ 1924 ὑπὸ τοῦ σχεδίου ὁρί-
ζεται εἰς 62.430.000 χροῦσά ῥουβλία,
ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ 45.278.000 χρ. ῥ.
ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς
πωλίσσεως καὶ 17.152.000 χρ. ῥ.
εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐφοδιασμοῦ.

Τὸ συνέδριον ἐτόμησε τὴν ἀνάγκην
τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν
ἀρχῶν τῆς συνεταιρικῆς πωλίσσεως
καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παραγορῶν
εἰς τὰ κέρδη ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν
προϊόντων τῶν γεωργικῶν νοικοκυ-
ριῶν ὑπὸ τῶν συνεταιρικῶν ὁργα-
νισμῶν, τὴν ἐπιδιορθώσιν τῶν γεω-
ργικῶν μέτρων, τὰ ὅποια νὰ ἀν-
ξήσουν τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν
μὲ τὴν προσέλκυσιν εἰς αὐτὸ τὸ ἔρ-
γον τῶν μέσων τῶν ἰδίων κατοίκων,
ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν πι-
σιώσεων. Ἡ χρηματικὴ πολιτικὴ τῆς
ἀγροτικῆς κοοπεράτιας πρέπει νὰ
δημιουργῇται ὅπως εἰς τὴν ἐνδυνα-
μώσιν τῶν ἰδιωτικῶν τῆς μέσων
(εἰς τὴν ἀδύνατον τοῦ μεταγωγικοῦ κε-
φαλαίου), τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὴν
προσέλκυσιν τοῦ κινητικοῦ κεφα-
λαίου μέσον τῶν καταθέσεων τοῦ ἰ-
δίου πληθυσμοῦ καὶ μέσον ἄλλων
χρηματικῶν ἐπιχειρήσεων. Πρὸς ἀν-
τίσταν τῶν ἰδιωτικῶν μέσων τοῦ
«Σελσοποσιού» τὸ συνέδριον τῶν
(ἀντιπροσώπων) ἀντιπροσώπων ἀπ-
φασισαί τὴν ἀδύνατον τῶν ἐπιδιορθώσεων
καὶ μεταγωγικῶν δόσεων ἀπὸ τὰ μέλη

του (πᾶν τοὺς ἐπαγγελματικούς συνδέσμους), αἱ ὁποῖαι δόσεις θὰ λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεωργικῶν προσώπων—μελῶν, τὰ ὅποια εἶναι συνηγμένα εἰς τὰ κοοπερατίβ. Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς δημοκρατίας καὶ ἀγροτικῆς κοοπερατίας ἔδειξε μὲ ἀπτόμον τρόπον τὸ ζήτημα, ὅτι προτιμούν μερικαὶ βαθμίδες εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀγροτικῆς κοοπερατίας, ὅτι αὐτὴ προέχει τὰ δημοκρατικὰ εἰς τοιαύτας—συνεταιρισμῶν, σύνδεσμον καὶ «Σελσζοσοϊούξ».

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ κοοπερατίβ τῆς πρώτης βαθμίδος ἀπεφασίσθη ἡ ὑποστήριξις ὅπως τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν κοινοῦ τύπου τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰδικῶν κοοπερατίβ.

Τὸ συνέδριον ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῶν πιστωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν καταθέσεων εἰς τὴν ἀγροτικὴν συνεταιρισμῶν.

Τὸ συνέδριον ἀπεφάσισε τὴν μετατροπὴν τοῦ «Σελσζοσοϊούξ» εἰς κέντρον ὅλου τοῦ συνδέσμου τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατικῶν καὶ τὴν σχετικὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ ἐκλεχθέντα εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὅργανα τῆς διεκθύνσεως τοῦ «Σελσζοσοϊούξ» — ἡ Διεθνήσις, τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι τῶρα ὅργανα τὰ ὅποια ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀγροτικὴν κοοπερατίαν ὅλου τοῦ συνδέσμου. Ὡς πρόεδρος τῆς

Διεκθύνσεως ἐκ νέου παρυψηθὶς ἡ ἐκλέγη ὁ παλαιὸς κοοπεράτωρ Π. Α. Σαν τήσιν, ὡς πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ παλαιοῦ Ὑποπρυτὸς τῆς Γεωργίας Γ. Α. Θεοδώροβιτς, ὡς ἀντιπρυτὸς δὲ αὐτοῦ ὁ γνωστὸς κοοπεράτωρ Σ. Α. Μάσλοβ. Τὰ ἑκατὼν ἐκατημύρια τῆς γεωργικῆς μάχης τοῦ Σοβιετικοῦ Συνδέσμου, ἀνηρμάνισται καὶ διεσπορισμένα εἰς τὰς νοικοκυριακὰς τῶν προσπαθειῶν με στοιχειώδη ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν τῆς δυνάμεως καὶ με στοιχειώδη ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπροσθηματολογῶν δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἀρκετὴ ὅσιν διὰ τὴν ἐργασίαν πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἀγροτικοῦ νοικοκυροῦ, ἡ αὐτὴ ἀναγέννησις ἐσημειώθη ἐπὶ τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους. Καὶ μόνον ἡ κοοπεράτσια, ἡ ὁποία συμπαραστέλλει τῶν γεωργῶν καὶ τὸ νοικοκυρὸν του εἰς ὁργανωμένον συνεταιρισμὸν σῆμα, τὸ ὅποιν μετατρέπει τὴν μάχην τῶν 100 ἐκατημύριων εἰς ἑνὶν νοικοκυρῶν, — δημιουργεῖ τὴν βάσιν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐργασίαν Σοβιετικοῦ Κράτους, τὸ ὅποιν θὰ δώσῃ εἰς τὴν κοοπεράτσαν μὲλλον προσοχὴν.

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

